

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה טומנין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בזמן שהן לחין.													■
לחין מחמת עצמן, או דילמא: לחין מחמת דבר אחר?	איבעיא להו:												^
לא בתבן ולא בזגים ולא במוכין ולא בעשבים בזמן שהן לחין.	תא שמע:												◇
אי אמרת בשלמא לחין מחמת דבר אחר - שפיר, אלא אי אמרת לחין מחמת עצמן היכי משכחת לה?													◇
ממרטא דביני אטמי.													◇
טומנין בכסות יבשה ובפירות יבשין, אבל לא בכסות לזהה ולא בפירות לחין.	והא דתני רבי אושעיא:												◇
כסות לזהה מחמת עצמה היכי משכחת לה?													◇
ממרטא דביני אטמי.													◇
טומנין בכסות, ובפירות, בכנפי יונה, ובנסרת של חרשים, ובנעורת של פשתן דקה	[ת"ק]												■
אוסר בדקה ומתיר בגסה.	רבי יהודה:												■
תפילין צריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים.	רבי ינאי:												◇
מאי היא?													^
שלא יפיח בהן.	אביי:												◇
שלא יישן בהן.	רבא:												◇
ואמאי קרי ליה בעל כנפים?													^
שפעם אחת גזרה מלכות רומי הרשעה גזירה על ישראל, שכל המניח תפילין ינקרו את מוחו.													◇
והיה אלישע מניחם ויוצא לשוק.	[אלישע]												◇
ראהו קסדור אחד - רץ מפניו, ורץ אחריו.													◇
וכיון שהגיע אצלו נטלן מראשו ואחזן בידו	[אלישע]												◇
אמר לו: מה זה בידך?													◇
אמר לו: כנפי יונה.	[אלישע]												◇
פשט את ידו ונמצאו כנפי יונה.	[אלישע]												◇
לפיכך קורין אותו אלישע בעל כנפים.													◇
ומאי שנא כנפי יונה משאר עופות?													◇
משום דאמתיל כנסת ישראל ליונה, שנאמר (תהלים סח) כנפי יונה נחפה בכסף וגו' מה יונה כנפיה מגינות עליה - אף ישראל מצות מגינות עליהן.													◇
בנסרת של חרשין וכו'.													■
רבי יהודה אנסורת של חרשין קאי, או אנעורת של פשתן קאי?	איבעיא להו:												^
נעורת של פשתן דקה - הרי הוא כזבל.	תא שמע, דתניא: רבי יהודה:												◇
שמע מינה: אנעורת של פשתן קאי. שמע מינה.													◇
טומנין בשלחין - ומטלטלין אותן, בגיזי צמר - ואין מטלטלין אותן. כיצד הוא עושה? נוטל את הכסוי והן נופלות.													■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה טומנין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קופה - מטה על צדה ונוטל, שמא יטול ואינו יכול להחזיר.	רבי אלעזר בן עזריה:											◆
נוטל ומחזיר.	הכמים:											◆
שלחין של בעל הבית תנן, אבל של אומן, כיון דקפיד עלייהו - לא מטלטלינן להו, או דילמא: של אומן תנן, וכל שכן של בעל הבית?	יחיב רבי יונתן בן עכניאי ורבי יונתן בן אלעזר, ויחיב רבי חנינא בר חמא, גבייהו. וקא אמר להו רבי יונתן בן אלעזר:											^
מסתברא, של בעל הבית תנן, אבל של אומן - קפיד עלייהו.	אמר להו רבי יונתן בן אלעזר:											!
הביאו שלחין ונשב עליהן.	אמר להו רבי חנינא בר חמא, כך אמר רבי											◆
נסרין של בעל הבית - מטלטלין אותן ושל אומן אין מטלטלין אותן, ואם הישב לתת עליהן פת לאורחין - בין כך ובין כך מטלטלין.	מיתיבי:											⚡
שאני נסרים דקפיד עלייהו.												!
עורות, בין עבודין ובין שאין עבודין - מותר לטלטלן בשבת, לא אמרו עבודין - אלא לענין טומאה בלבד.	תא שמע:											⚡
מאי לא: לא שנא של בעל הבית, ולא שנא של אומן												⚡
לא, של בעל הבית.												!
אבל של אומן מאי - אין מטלטלין? אי הכי, הא דתני ולא אמרו עבודין אלא לענין טומאה בלבד, - לפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בשל בעל הבית, אבל בשל אומן - לא.												⚡
כולהו בבעל הבית קמיירי.												!
כתנאי:												◆
עורות של בעל הבית - מטלטלין אותן, ושל אומן - אין מטלטלין אותן.	[ת"ק]											◆
אחד זה ואחד זה - מטלטלין אותן.	רבי יוסי:											◆
הא דתנן אבות מלאכות ארבעים חסר אחת כנגד מי?	הדור יתבי וקמיבעיא להו: [רבי יונתן בן עכניאי ורבי יונתן בן אלעזר]											^
כנגד עבודות המשכן.	אמר להו רבי חנינא בר חמא:											!
כנגד מלאכה מלאכתו ומלאכת שבתורה - ארבעים חסר אחת.	אמר להו רבי יונתן ברבי אלעזר כך אמר רבי שמעון ברבי יוסי בן לקוניא:											!
(בראשית לט) ויבא הביתה לעשות מלאכתו ממנינא הוא, או לא?	בעי רב יוסף:											^
וליתי ספר תורה ולימנן	אמר ליה אביי:											⚡
מי לא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: לא זוו משם, עד שהביאו ספר תורה ומנאום.	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]											⊙
כי קא מספקא לי - משום דכתיב (שמות לו) והמלאכה היתה דים ממנינא הוא, והא - כמאן דאמר לעשות צרכיו נכנס, או דילמא: ויבא הביתה לעשות מלאכתו ממנינא הוא, והאי והמלאכה היתה דים - הכי קאמר: דשלים ליה עבידתא?	אמר ליה: [רב יוסף]											^
תיקו.												■
תניא כמאן דאמר כנגד עבודות המשכן												■
אין חייבין אלא על מלאכה שכיוצא בה היתה במשכן, הם זרעו - ואתם לא תזרעו, הם קצרו - ואתם לא תקצרו, הם העלו את הקרשים מקרקע לעגלה - ואתם לא תכניסו מרשות הרבים לרשות היחיד. הם הורידו את הקרשים מעגלה לקרקע - ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות הרבים, הם הוציאו מעגלה לעגלה - ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות היחיד.	דתנאי:											■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
שבת-במה טומנין	מימרא												
מ	מאן דאמר												
מ	מרשות היחיד לרשות היחיד, מאי קא עביד?												
מ	מרשות היחיד לרשות היחיד דרך רשות הרבים.												
מ	בגיוי צמר ואין מטלטלין.												
מ	לא שנו אלא שלא טמן בהן, אבל טמן בהן - מטלטלין אותן.												
מ	טומנין בגיוי צמר ואין מטלטלין אותן, כיצד הוא עושה? נוטל את הכיסוי והן נופלות												